

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Libori[i], Cenomanensis Qvondam Episcopi: Nunc Paderbornensivm Tvtelaris Divi

[S.l.], [ca. 1650]

Capvt X. S. Martinus Turonensis Episcopus illum visita[n]s, consolator
adstat morienti. Victurius ei denunciatur successor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45568

manas annorum, ex quo constitu-
tus est super familiam Domini ad-
huc in terris positam, ad eam, quæ
in coelis est, lætus vocari meruit: vt
possideret *terram*, quam *mansuetis & Matth. 5. 40*
mitibus Veritas repromisit.

CAPVT X.

*S. Martinus Turonensis Episcopus illum visitas.
consolator adstat = orienti. Victurus ei de-
nunciatur successor.*

EODEM tempore S. Martinus *S. Martinus
Diui nostri
coæuus.*
Episcopus Turonensem rege-
bat Ecclesiam, Vir Apostoli-
cis clarus omninò virtutibus: cui
inter illa, quibus assiduè frui sole-
bat, Angelicæ colloctionis myste-
ria, etiam hoc ex diuina reuelatio-
ne præceptum est, vt ad urbem Ce-
nomanicam pergeret, atq; ibidem
in infirmitate positum Dominum, *angelico
monitu
S. Liborium
iam egrum
visitat.*
visitaret. Vnde animaduertens, hanc
Domini infirmitatem de aliquo
membrorum suorum intelligendã,
de qui-

Mat. 25. 36.

de quibus ipse dicturus est in iudicio: *Infirmus fui & visitastis me*: coepit illico festinus ad memoratam pergere ciuitatem. Cui cum iam appropinquans, iuxta vineam quandam iter ageret, vidit eminens in ea stantem clericum gradu Subdiaconum, Victurium nomine, operi quidem, quodcumque ibi agendum erat, studiosius insudantem, sed nihilominus frequentatione Psalmodiae laudes Domini decantantem. Hic erat discipulus sancti Liborij, atque in ipsa sua continentiae mentisque & habitus humilitate, bonae institutionis magistri optimi clarum praebat indicium. Quem intuens S. Martinus, reuelante sibi Spiritu sancto hunc esse futurum ibi Episcopum, his eum verbis salutauit, dicens: *Aue noster Pontifex*. Dehinc illi baculum suum dedit, atque ita concito gradu in urbem properauit. In qua inueniens sanctum & verè Deo dilectum Praesulem, iam in extremis

S. Martinus
Victurium
salutat Episcopum.

mis

inis positum, & cœlesti tantum
 gaudio, quò iturus erat intentum,
 cum ineffabili ab eodẽ lætitia susce-
 ptus est. Hic verò necesse est, vt no-
 ster sermo deficiat: quia neminem
 constat dignè posse referre, quàm
 diuina, quàm spiritualia, quàm cœ-
 lestia fuerint eorum colloquia: eũ
 quã se exultatione mutuò viderint:
 quo mentis affectu suam ad tem-
 pus separationem ferre potuerint.
 Erant enim ambo Christi militum
 excellentissimi duces: ambo crebris
 de diabolo triumphis gloriosi. Sed
 alteri iam reddendum erat præ-
 mium sempiternum: alteri aliquan-
 diu differendum, & adhuc pro
 castris Dei fuerat de-
 certandum.

*Nota sis
 dulcedinẽ
 tam sancti
 congressus
 admirandam.*

os [S] so
 S

CA:

CAPVT XI.

*Obitus S. Libori, Exequia, Sepultura. Victu-
rius ei surrogatur. Plurima tam in vita
huius Diui quàm ad eius sepulchrum mira-
cula diuinitus ostensa.*

*Migrat ad
celos S. Li-
borius.*

*Erbesce
hæretice,
qui Exequi-
as vt heri-
natas, rides
& spernis.*

*Iulianus
primus Ce-
romanorum
Antistes.*

IGITUR beatus Liborius, præ-
sente sibi tanto consolatore, suas
rumq; Exequiarum prouisore,
decimo Kalendarum Augustarum
die lætus migravit ad Dominum.
Cuius venerabile Corpus sanctus
Martinus cum honore congruo ad
Ecclesiam extra urbem positam du-
ci & in ea sepeliri fecit: quam pri-
mus eiusdem sedis Antistes, Iulia-
nus nomine construxit, & in hono-
re duodecim Apostolorum dedica-
uit. Decebat enim, vt qui Aposto-
lorum in terra successor, & in coelis
esse meruit consors, in eorum quo-
que Ecclesiâ communi cum illis
memoria coleretur. Sequenti verò
die vir Dei Martinus populum om-
nem